

е сжѣтена, человѣческо-то лице става едно живо изображеніе на кое-то страсти-ты дожаждать съ токова нѣжностъ, както и съ дѣятелностъ, дѣто всяко едно душевно помърданіе е изразяемо чрѣзъ единъ чрътъ. всяко едно дѣло, на единъ характеръ, на кого-то живо-то и скоро-то впечатленіе ся явява прѣдъщеніе-то, открыва, и изважда на вѣнъ чрѣзъ нѣкой страстны бѣльцы, образы- на наши-ты скръшни смѣщенія.

Най много тыя ся испытвать въ очи-ти ни, и человекъ може да ги познѣе; око-то принадлежи на душѣ-тѣ повече отъ други-ты орудія; вижда ся че приближава до нѣж и да участвува на сичкы-ты нѣжны движенія: изразява най-живы-ты страсти, и най-сжѣтителны-ты възбужденія, както и най-сладо-кы-ты движенія и най-нѣжны-ты чюства, показва съ сичкѣ-тѣ имъ силѣ, съ сичкѣ-тѣ имъ чистотѣ, тѣй както сѣ родены; прѣмѣстя ги чрѣзъ едни бързы характеры, кои-то носѣтъ въ другѣ душѣ на огъня дѣйстви-е-то, образъ-тѣ на онаѣ душѣ, отъ коѣ-то излазять; око-то пріема и отдава въ исто-то врѣмя свѣтлостъ на мысль-тѣ, и топлинѣ-тѣ на чюство-то; това е значеніе на ума и языкъ на разума (Бюффонъ).

3. Начало и движеніе на человѣческо-то рѣкодѣліе

Всяка една дѣятелностъ, или тѣлесна или умственна има свое-то начало отъ нужды-ты, и сама ся простира и ся развива спорѣдъ тѣхно-то прос-